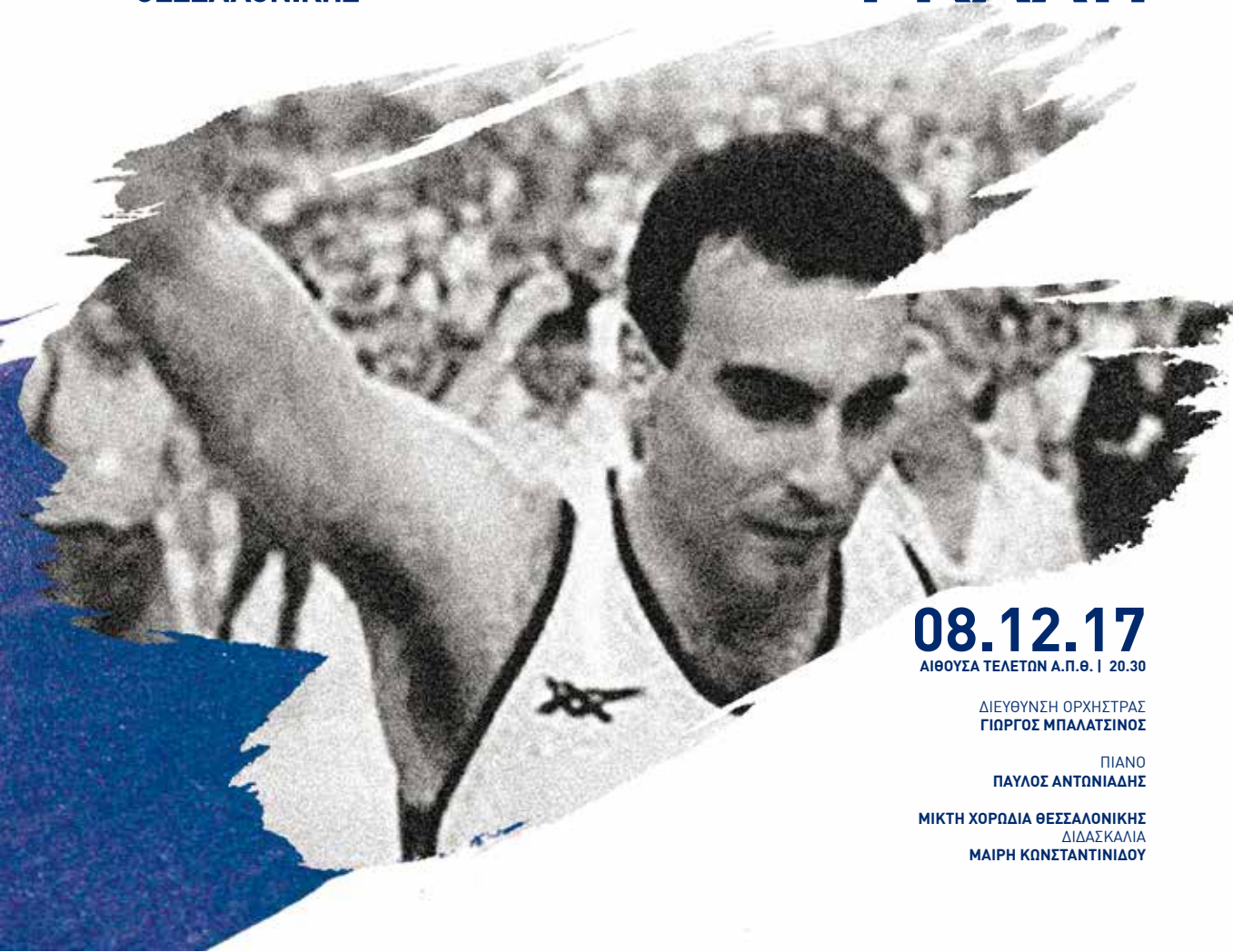

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΝΑ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΓΚΑΛΗ

08.12.17

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ. | 20.30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΤΣΙΝΟΣ

ΠΙΑΝΟ
ΠΑΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΜΑΙΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επικαρπείται και εποπτεύεται
από το Υ.Π.Ο.Α.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνική Διευθύντρια

Ζωή Τσόκανου

Αν. Διοικητική Διευθύντρια

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος

Ούβε Μάτσκε

Αντιπρόεδρος

Δημήτριος Χανδράκης

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Ελευθερία Παπαδημητρίου

Χαράλαμπος Χειμαριός

www.tssso.gr

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης) Φίλιππος Χατζησίμου (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), Νίκος Κυριακού (Προβολή & Επικοινωνία), Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη - Αρχείο), Μανώλης Αδάμος, Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπίς (Φροντιστές), Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας), Έλενα Παράσχου (Ταμείο)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού

Σχεδιασμός εντύπου: Fast Forward

Εκτύπωση: Σχήμα & Χρώμα

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γραφεία Διοίκησης και Αίθουσα Συναυλιών

«Σόλων Μιχαηλίδης»

Λεωφόρος Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη

T. 2310 257900, Φ. 2310 252035, E-mail: info@tssso.gr

Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ.

Κτίριο Μονής Λαζαριστών

Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη

T. 2310 589156-9, Φ. 2310 604854

Προπώληση εισιτηρίων:

Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λ. Νίκης 73

T. 2310 236990

& από το www.tssso.gr

Απαγορεύεται η φωτογράφιση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

ΕΝΑ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΚΑΛΗ

Παρασκευή, 8 Δεκεμβρίου 2017, Ώρα 20:30

Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

Διεύθυνση ορχήστρας

Γιώργος Μπαλατσινός

Πιάνο

Πάυλος Αντωνιάδης

Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης

Διδασκαλία: Μαίρη Κωνσταντινίδου

Πρόγραμμα:

Γκέοργκ Φρήντριχ Χαίντελ (1685-1759):

Zadok the Priest, Ύμνος της Στέψης αρ.1

6'

Νικόλας Τζώρτζης (1978):

Κοντσέρτο για πιάνο "Contre Tous, hommage à Nikos Galis"

(Α παγκόσμια εκτέλεση)

15'

Σπυρίδων-Φιλίσκος Σαμάρας (1861-1917):

Ολυμπιακός Ύμνος

5'

-----διάλειμμα-----

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (1756-1791):

Συμφωνία αρ.41 σε ντο μείζονα, Κ.551

35'

Μία ακόμη παγκόσμια πρεμιέρα από την Κ.Ο.Θ. στη σημερινή συναυλία. Ο ταλαντούχος συνθέτης και νικητής του διαγωνισμού σύνθεσης που διοργάνωσε το 2012 η Κ.Ο.Θ. σε συνεργασία με το dissonArt ensemble, Νικόλας Τζώρτζης, έγραψε ένα κοντσέρτο για τον Νίκο Γκάλη, εμπνεόμενος από την πίστη στη σκληρή δουλειά του κορυφαίου Έλληνα αθλητή και την αγάπη του για αυτό που κάνει. Σολίστ στο πιάνο ο χρόνιος συνεργάτης του συνθέτη, Πάυλος Αντωνιάδης. Ο Γιώργος Μπαλατσινός διευθύνει για πρώτη φορά την Κ.Ο.Θ. σε ένα πρόγραμμα που ξεκινά με τον πρώτο και πλέον διάσημο από τους τέσσερις "Ύμνους της Στέψης" του Χαίντελ για τον Γεώργιο ΙΙ, πάνω στον οποίο βασίστηκε ο ύμνος του Champion's League. Η Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης, σε διδασκαλία Μαίρης Κωνσταντινίδου, ερμηνεύει και τον "Ολυμπιακό Ύμνο" του Σπύρου Σαμάρα, σε στίχους Κωστή Παλαμά, που από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο (1958) ακούγεται σε κάθε τελετή έναρξης. Το πρόγραμμα ολοκληρώνεται με την επιβλητική μεγαλοπρέπεια της "Συμφωνία του Διός" του Μότσαρτ.

«Ζούμε σε εποχή δύσκολη και ο αθλητής οφείλει να είναι πρότυπο συμπεριφοράς. Πρέπει να δίνουμε κουράγιο στον κόσμο. Να στρέψουμε τα παιδιά στον αθλητισμό. Στον καθαρό αθλητισμό και όχι στον πρωταθλητισμό. Να βγουν στον κοινωνία σωστοί άνθρωποι, με ομαδικό πνεύμα.»

Νίκος Γκάλης, απόσπασμα συνέντευξης στον Νίκο Παπαδογιάννη για το Documento (13 Δεκεμβρίου 2016)

Georg Friedrich Handel (1685-1759): Zadok the Priest, Ύμνος της Στέψης αρ.1

Πολλοί συνθέτες έχουν γράψει ύμνους στέψης για βασιλιάδες, όμως αναμφισβήτητα οι πλέον διαδεδομένοι είναι οι τέσσερις του Χαίντελ. Ο συνθέτης χρησιμοποίησε κείμενα από την King James Version, μίας αποδεκτής από την Αγγλικανική Εκκλησία μετάφρασης της Βίβλου. Ο πρώτος εξ αυτών είναι ο ‘Zadok the Priest’ που γράφτηκε το 1727 για τη στέψη του Γεωργίου Β΄ και έκτοτε χρησιμοποιείται σε κάθε βασιλική στέψη στην Αγγλία, αποτελώντας ουσιαστικά τον αυθεντικό πατριωτικό ύμνο των Βρετανών. Η μουσική περιγράφει γοητευτικά την εξέλιξη της τελετής και τα έντονα συναισθήματα όλων. Ξεκινά με μία αίσθηση προσμονής, συνεχίζεται με μεγαλοπρέπεια και ολοκληρώνεται μέσα σε κραυγές χαράς και ευφροσύνης. Το κείμενο είναι βασισμένο στην περικοπή από το βιβλίο Βασιλειών Α΄ της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρεται στη στέψη του Σολομώντα από τον Σαδόκ και τον Νάθαν, με το λαό να χαίρεται και να πανηγυρίζει. Ο ύμνος αυτός έγινε ευρύτατα γνωστός στις μέρες μας, όταν ο Βρετανός συνθέτης Tony Britten τον χρησιμοποίησε ως βάση για να συνθέσει τον επίσημο ύμνο του Champion’s League.

Zadok the Priest and Nathan the Prophet anointed Solomon King. And all the people rejoiced, and said: God save the King! Long live the King! May the King live for ever, Amen. Alleluia.

Ο Σαδώκ ο Ιερέας και ο Νάθαν ο Προφήτης Έχρισαν τον Σολομώντα Βασιλιά. Και όλοι χάρηκαν και ψώναζαν: Ο Θεός να σώζει το Βασιλιά! Να ζήσει ο Βασιλιάς! Μακάρι ο Βασιλιάς να ζήσει αιώνια. Αμήν. Αλληλούια.

Νικόλας Τζώρτζης (1978): Κοντσέρτο για πιάνο “Contre Tous, hommage à Nikos Galis”

Ο Νίκος Γκάλης υπήρξε, τουλάχιστον για την γενιά μου, κάτι παραπάνω από αθλητής. Ήταν ο άνθρωπος που «μας» έπεισε πως με σκληρή δουλειά, με επιμονή κι αφοσίωση, όλα γίνονται. Δεν θυμάμαι ποτέ τον Γκάλη να μιλάει για ταλέντο, να μιλάει για χάρισμα ή ό,τι άλλο παρεμφερές, για όσα δηλαδή έλεγαν οι άλλοι για αυτόν. Πάντα τον θυμάμαι να μιλάει για σκληρή προπόνηση, για προσήλωση και για αγάπη για αυτό που κάνει. Καλαθοσφαιριστής ποτέ δεν ήθελα να γίνω, αλλά αν κατάφερα να γίνω συνθέτης και να επιβιώνω χάρη στη δουλειά μου, το οφείλω σε ένα βαθμό και στο Νίκο Γκάλη. Γιατί αυτός

μου έβαλε καλά στο μυαλό πως τίποτα δεν χαρίζεται χωρίς κόπο, πως το όποιο ταλέντο δεν είναι τίποτα χωρίς την σκληρή «προπόνηση» και πως τελικά μόνο αυτή μπορεί να οδηγήσει στην επιτυχία, ακόμα και «Εναντίον Όλων».

Στο έργο υπάρχει πολύ μπάσκετ: άμυνες ζώνης, μαν του μαν, τελικές πάσες του σολίστα προς τους συμπαίκτες του, ντρίπλες ή και τάιμ-άουτ. Υπάρχει ο κόσμος στις κερκίδες που αντιδρά, φωνάζει συνθήματα, επευφημεί. Υπάρχει η τηλεοπτική κάλυψη που παίρνει τις εικόνες από διαφορετικές οπτικές γωνίες, και η επανάληψη σε αργή κίνηση που αποσαφηνίζει τις λεπτομέρειες που δεν έγιναν αντιληπτές στην πρώτη ακρόαση/θέαση.

Το κοντσέρτο αυτό για πιάνο και ορχήστρα είναι ένα «ευχαριστώ» στον άνθρωπο και τον αθλητή, όχι τόσο για τις ενέργειες του στα μπασκετικά παρκέ που, ακόμα και σήμερα, φαντάζουν μαγικές, αλλά για όλα όσα «δίδαξε», χωρίς ποτέ του να έχει την πρόθεση να το κάνει. Γραμμένο για τον επί χρόνια συνεργάτη και φίλο Παύλο Αντωνιάδη, που επιτρέπει στην φαντασία μου να λειτουργεί χωρίς περιορισμούς.

Νικόλας Τζώρτζης

Σπυρίδων-Φιλίσκος Σαμάρας (1861-1917): Ολυμπιακός Ύμνος

Το 1894 ο πατέρας των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων βαρόνος Πιερ Ντε Κουμπερτέν συγκάλεσε το διεθνές αθλητικό συνέδριο με στόχο την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Εκεί αποφασίστηκε να ανατεθεί στην Αθήνα η διοργάνωση της πρώτης σύγχρονης Ολυμπιάδας του 1896 και σε αυτό το πλαίσιο, λίγους μήνες αργότερα, η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή επέλεξε τον σπουδαίο Κερκυραίο συνθέτη Σπύρο Σαμάρα για τη σύνθεση ενός Ολυμπιακού Ύμνου, μετά από τη σχετική πρόταση του Δημήτρη Βικέλα. Ο Ολυμπιακός Ύμνος του Σαμάρα, σε στίχους του Κωστή Παλαμά, ακούστηκε για πρώτη φορά το Γενάρη του 1896 στο Φιλολογικό Σύλλογο ‘Παρνασσός’ και στις 25 Μαρτίου του ίδιου έτους προκάλεσε ενθουσιασμό κατά την τελετή έναρξης των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Από την Ολυμπιάδα του Τόκυο (1958) καθιερώθηκε να ακούγεται σε κάθε τελετή έναρξης. Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα του ωραίου, του μεγάλου και τ΄ αληθινού, Κατέβα, φανερώσου κι άστραψ’ εδώ πέρα, στη δόξα της δικής σου γης και τ΄ ουρανού. Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι, στων ευγενών αγώνων λάμπσε την ορμή, και με τ΄ αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί. Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου, σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου, Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Συμφωνία αρ.41 σε ντο μείζονα, Κ.551

I. Allegro vivace II. Andante cantabile III. Menuetto-Allegretto. Trio IV. Molto allegro

Η΄Συμφωνία αρ.41 σε ντο μείζονα, Κ.551΄ του Μότσαρτ είναι η τελευταία και η μεγαλύτερη σε διάρκεια συμφωνία του. Γραμμένη το 1788, ονομάστηκε μετά το θάνατο του συνθέτη ‘του Διός’, από τον Γερμανό μουσικό Γιόχαν Πέτερ Σάλομον, ίσως λόγω της αυτοκρατορικής της μεγαλοπρέπειας που ταιριάζει στον ‘πατέρα θεών και ανθρώπων’ ή πιθανότατα εξαιτίας της χρήσης στο διάσημο φινάλε της του εναρκτήριοθ θέματος της ‘Συμφωνίας σε ρε μείζονα’ του Carl Ditters ‘Η πτώση του Φαέθοντα’. Οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν Φαέθων τον πλανήτη Δία κι έτσι ο Σάλομον με τον τίτλο αυτό συνδέει αφενός τα δύο θέματα, αλλά ταυτόχρονα υπονοεί με χιούμορ πως η δύναμη της μουσικής του Μότσαρτ συνθλίβει αυτή του Ντίτερς, όπως ο κεραυνός του Δία κατέκαψε το γιο του Ηλιου.

Η συμφωνία αυτή αποτελεί το τελευταίο κομμάτι μίας τριλογίας που περιλαμβάνει και τις δύο προηγούμενες. Ο Μότσαρτ τις έγραψε όλες μέσα σε έξι εβδομάδες, μαζί με δύο τρίο και μία сонάτα για πιάνο και μία сонατίνα για βιολί, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να ανταπεξέλθει στα δυσβάσταχτα χρέη του. Σύμφωνα με τη γνώμη πολλών ειδικών, οι συμφωνίες αυτές μπορούν να θεωρηθούν και ως μία ενιαία συμφωνία και μάλιστα ο Μότσαρτ τα είχε εκτελέσει στη Δρέσδη και στη Λειψία μαζί, ενώ πολλοί ερευνητές συγκρίνουν το κλίμα της ‘Συμφωνίας αρ.41’ με την όπερα ‘Μαγικός Αυλός’, που ακολούθησε τρία χρόνια αργότερα, βρίσκοντας εδώ την πρώτη ύλη που διαμόρφωσε την προσωπικότητα του μάγου Ζαράστρο.

Το **πρώτο μέρος**, σε μορφή сонάτας, εισβάλλει με ένα αυτοκρατορικό άνοιγμα που θυμίζει πρώιμη εποχή μπαρόκ και εξελίσσεται μέσα σε έντονες αντιθέσεις, με τις οποίες ο Μότσαρτ παραπέμπει στις αυστροτουρκικές εχθροπραξίες της εποχής και το κάνει με μία αυθάδη παρεμβολή των βιολιών σε μία γλυκιά και τρυφερή μελωδία. Μετά από μία αντιπαράθεση που οδηγεί σε συνεχόμενες φανφάρες, επικρατεί μία μελωδικότητα με τη χρήση ενός γοητευτικού μοτίβου από την αριέτα του συνθέτη “Un bacio di mano, Κ.541”, σε ένα ιδιόμορφο πάντρεμα ενός δραματικού συμφωνικού ύφους με τη σπιρτάδα και το χιούμορ μίας όπερας μπούφα. Σταδιακά επιστρέφει το αρχικό εμβαθηριακό μοτίβο με το ηρωικό πνεύμα και γίνεται μία ανακεφαλαίωση των αρχικών μελωδιών.

Το **δεύτερο μέρος**, επίσης σε μορφή сонάτας, είναι αργό και μυστηριώδες έχοντας έναν σχεδόν απόκοσμο χαρακτήρα. Πρόκειται για μία σαραμπάντα γαλλικού τύπου, που θυμίζει τις ‘Αγγλικές Σουίτες’ του Μπαχ. Μία μελαγχολική διάθεση, που αρχικά κυριαρχεί, μεταμορφώνεται σε έναν ανήσυχο και ταραγμένο κόσμο, μέχρι να αποκτηθεί η αναγκαία σοφία και να πλημμυρίσει την αρχική μελωδία καταλήγωντας ειρηνικά.

Το **τρίτο μέρος** έχει στοιχεία από το λαϊκό αυστριακό χορό Ländler και χαρακτηρίζεται από ηχηρές και έντονες συγχորδίες. Ο συνθέτης ντύνει ένα μάλλον απλό και συμβατικό μενούετο, με έντονα χρωματικά περάσματα και εντυπωσιακές εισόδους των πνευστών δημιουργώντας έναν αυτοκρατορικό χορό. Κυριαρχεί ένα θέμα από τα πρώτα βιολιά και τα πνευστά που αποτελεί προάγγελο του φινάλε οδηγώντας τον μουσικοκριτικό Johann Nepomuk David να υποστηρίξει πως ολόκληρο το έργο είναι «παράφραση ενός δεκάφθογγου cantus firmus, κορύφωση της τέχνης μεταμόρφωσης μιας κοινής θεματικής για όλα τα μέρη της συμφωνίας».

Το ανυπέβλητο και ιδιαίτερα πολύπλοκο **φινάλε** ξεχειλίζει από μεγαλείο και ενθουσιασμό. Είναι από τα πλέον ενδιαφέροντα μέρη συμφωνιών που έχουν γραφεί ποτέ αποτελώντας αντικείμενο πολλών αναλύσεων και έχοντας χαρακτηριστεί ως ‘μάθημα μουσικής’. Καταλήγει σε ένα πεντάφωνο φουγκάτο, με τη φούγκα να μένει καλυμμένη πίσω από τη φόρμα της сонάτας συνδεόμενη τέλεια μαζί της και δημιουργώντας ένα αποτέλεσμα όπου «το ελεύθερο καλλιτεχνικό πνεύμα, θριαμβολογώντας πάνω από κάθε ανθρώπινη αθλιότητα, μας ανυψώνει σε έναν κόσμο ελευθερίας». Η κυρίαρχη μελωδία με τις τέσσερις νότες (μοτίβο που έχει τις ρίζες του στο λατινικό ύμνο του Θωμά Ακινάτη για το Corpus Domini των Καθολικών) επαναλαμβάνεται διαδοχικά από διαφορετικές ομάδες οργάνων και το έργο ολοκληρώνεται με μία πανδαισία που δημιουργεί η συνεργασία των χάλκινων και των τυμπάνων.

Η προσεχτική μελέτη του έργου αποκαλύπτει το σκοπό του συνθέτη να δημιουργήσει ένα παλιμψηστο για την ιστορία της μουσικής και ίσως μία προσπάθεια να εξακριβώσει πόσες διαφορετικές εκφραστικές και συνθετικές αντιθέσεις μπορεί να χωρέσουν μέσα σε μία μόνο συμφωνία, κάτι που μόνο μία μεγαλοφυΐα σαν αυτόν θα τολμούσε να επιχειρήσει.

Νίκος Κυριακού

Γεώργιος Μπαλατινός ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

«Μαέστροι όπως ο Peter Eötvös και ο Neeme Järvi τον έχουν χαρακτηρίσει ως έναν από τους πλέον υποσχόμενους μαέστρους της νέας γενιάς και ο τύπος τον επαινεί για την άρτια τεχνική και την διεισδυτικότητα του μουσικό κείμενο.»

Το 2012 και 2013 διηύθυνε την Traviata και τον Rigoletto στην Εθνική Όπερα «Ο. Danovsky» της Ρουμανίας, το 2015 τον «Don Pasquale» του Donizetti στο θέατρο του Meiningen, το 2015 διεύθυνε στη «Χρυσή Αίθουσα» του Musikverein της Βιέννης (SGL Festival) και τον Ιούνιο του 2016 στην αίθουσα της Φιλαρμονικής του Βερολίνου την Berliner Symphoniker. Οι μελλοντικές του συνεργασίες τον φέρνουν στο πόντιουμ της Συμφωνικής της Μόσχας, στην ορχήστρα Eroica, στον Αγ. Μαρτίνο των αγρών και στην Εθνική Λυρική Σκηνή Αθηνών. Μεταξύ άλλων έχει διευθύνει διάφορες ορχήστρες, όπως την Ορχήστρα-NAC (Οττάβα), την Meininger Hofkapelle, την Gstaad Festival Orchestra, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, την Κρατική Φιλαρμονική της Λιθουανίας, την Ορχήστρα «Βέρντι» του Μιλάνου, την Vaasa Symphony, την Ορχήστρα i Pomeriggi di Milano, τη Συμφωνική Ορχήστρα του San Remo, την Orchestra Sinfonica di Salerno, τη Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Αθηναίων, την Εθνική Όπερα «Ο. Danovsky» της Ρουμανίας, την Südwestdeutsche Philharmonie, την Taurida Symphony Orchestra και την Danubia Symphony Orchestra.

Το 2016 κερδίζει τον διαγωνισμό International Concert Competition του Βερολίνου στην κατηγορία Διεύθυνσης Ορχήστρας και το 2012 αποσπά το 1ο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό διεύθυνσης ορχήστρας “Black Sea” του θεάτρου O. Danovsky. Το 2017 είναι ένας από τους 3 φιναλίστ του διεθνούς εργαστηρίου για νέους μαέστρους «INTERAKTION» της Kritisches Orchester, η οποία αποτελείται από κορυφαίους μουσικούς γερμανικών Ορχηστρών, όπως Berlin Philharmonic, Staatskapelle Dresden and Staatskapelle Berlin, όπου οι ίδιοι οι μουσικοί επιλέγουν έπειτα από τρεις φάσεις τους φιναλίστ.

Ως ενεργός συμμετέχων σε διεθνή σεμινάρια, είχε την ευκαιρία να μαθητεύσει δίπλα σε μαέστρους όπως οι Peter Eötvös, David Zinman, Neeme Järvi, Paavo Järvi, G. Gelmetti, V. Jurowky, J. Panula και άλλους.

Έχει λάβει υποτροφίες από ιδρύματα όπως Lyra, Hirschmann, Ωνάση, IKY, NICATE.

Παύλος Αντωνιάδης ΠΙΑΝΟ

Ο πιανίστας Παύλος Αντωνιάδης γεννήθηκε στον Κορυδαλλό το 1978 και ζει στο Βερολίνο από το 2010. Είναι διπλωματούχος του Ωδείου Φ. Νάκας (τάξη Χρυσής Παρθεναίδη), απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, με μεταπτυχιακές σπουδές πιάνου στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, Σαν Ντιέγκο, ως υπότροφος Fulbright και διδακτορικό μουσικολογίας από το Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου και το IRCAM στο Παρίσι. Έχει σπουδάσει με υποτροφίες όλων των παραπάνω ιδρυμάτων, καθώς και της ακαδημίας του Ensemble Modern στη Φρανκφούρτη και της ακαδημίας Impuls στο Γκρατς.

Έχει παίξει σε φεστιβάλ σύγχρονης κλασικής μουσικής στην Ευρώπη, τη Βόρεια και Νότια Αμερική και την Ασία, ως σολίστ και ως μέλος των συνόλων σύγχρονης μουσικής Work in Progress-Berlin, Kammerensemble Neue Musik Berlin, Phorminx, ERGON. Έχει ηχογραφήσει για τη Mode Records (βραβείο Γερμανών μουσικοκριτικών 2015) και τη Wergo. Έχει προσκληθεί για διαλέξεις-συναυλίες πάνω στο θέμα της μουσικής ενσώματης νοημοσύνης και των σχετικών τεχνολογιών από πανεπιστήμια ανά τον κόσμο (HfM Dresden, INMM Darmstadt, IRCAM Paris, Orcim Gent, Goldsmiths London, Trinity Dublin, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκη, Cité de la Musique et de la Danse Strasbourg, Hong Kong University, Yamanashi

Gakuin University Kofu Japan, Wocmat Taiwan). Ανέπτυξε τέλος το πρωτότυπο δι-αδραστικό σύστημα GesCom στο IRCAM το 2014, στο πλαίσιο της υποτροφίας μουσικής έρευνας, και δίδαξε πιάνο και μουσική τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου.

ΜΙΚΤΗ ΧΩΡΩΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η «Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης» αποτελεί συνέχεια της «Χορωδίας Θεσσαλονίκης», η οποία ιδρύθηκε το 1987 και αποτελείται από σπουδαστές και αποφοίτους Ανώτερων και Ανώτατων Μουσικών Σχολών. Στο ευρύτατο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται έργα της Αναγέννησης, της Κλασικής και της Ρομαντικής περιόδου, ορατόρια, όπερες, μιούζικαλς, έργα σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και πρώτες εκτελέσεις έργων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει εμφανιστεί στην Κωνσταντινούπολη, Αρχαία Έφεσο, Ισπανία, Βιέννη, Βουδαπέστη, με την Πράγα, Ουαλία, Λονδίνο, Ρώμη, Φιλανδία, Αλβανία, Μόναχο, Ρωσία και έχει τιμηθεί με Χρυσά, Αργυρά και Χάλκινα Μετάλλια στους Διεθνείς Διαγωνισμούς Αθηνών, Λανγκόλεν και Ρώμης. Συνεργάστηκε με Έλληνες και ξένους Μαέστρους, το Μ.Μ.Θ, το Μ.Μ.Α., την Ε.Λ.Σ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, το Κ.Θ.Β.Ε., το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας, την Πολιτιστική Ολυμπιάδα και το Υπουργείο Πολιτισμού, το Δήμο Θεσσαλονίκης και το Δήμο Αθηναίων, όπως και με τους Μ. Θεοδωράκη, Γ. Μαρκόπουλο, Χ. Λεοντή, Ζ. Preisner και G. Bregović.

Τη Χορωδία από την ίδρυσή της διευθύνει η Μαίρη Κωνσταντινίδου.

ΜΑΙΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και είναι απόφοιτος του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης των τάξεων πιάνου της κας Καλαιτζή και ανωτέρων θεωρητικών του κ. Μιμίκου. Σπούδασε Διεύθυνση με τους κ.κ. Αγραφιώτη, Erdei, και Titner σε Ελλάδα, Ουγγαρία και Αγγλία αντίστοιχα. Συνεργάστηκε με την Ε.Λ.Σ., το Ελληνικό Φεστιβάλ, το Κ.Θ.Β.Ε., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κ.Ο.Θ., τη Σ.Δ.Ο.Θ., την Κ.Ο.Α. Τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., καθώς και με τον Ο.Μ.Μ.Θ. και τον Ο.Μ.Μ.Α.. Εμφανίστηκε στην Αμερική και στον Καναδά, σε Συναυλίες Μουσικής Δωματίου, εκπροσώπησε το Δήμο Θεσσαλονίκης στη Β' Biennale Νέων Καλλιτεχνών στη Βαρκελώνη και έχει ηχογραφήσει στην ΕΡΤ3 και στο Γ' Πρόγραμμα. Διευθύνει τη “Χορωδία Θεσσαλονίκης” από την ίδρυσή της, με την οποία κατέκτησε ένα χρυσό, δύο αργυρά και τρία χάλκινα μετάλλια και εμφανίστηκε σε Φεστιβάλ της Ελλάδος και του εξωτερικού και σε συνέχεια αυτής, τη “Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης”. Επί σειρά ετών έχει διευθύνει τις Χορωδίες ‘Θερμαϊκός’, ‘Αποφοίτων ΑΝΑΤΟΛΙΑ’ και ‘Μουσικού Κολlegίου’. Είναι καθηγήτρια του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, ενώ από το καλοκαίρι του 2004 διδάσκει και διευθύνει τη Χορωδία της Θερινής Ακαδημίας της Πράγας’.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές και σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμιά, Άλκη Μπαλιδά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βιβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, αναπτύσσοντας ποικίλες δράσεις που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις συχνές επισκέψεις της σε σχολεία για την πραγματοποίηση συναυλιών με παράλληλη ενημέρωση, το θεσμό της 'Ανοιχτής Πρόβας' για τους μαθητές και τη δωρεάν είσοδο φοιτητών σε παραγωγές της. Παράλληλα η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, είτε μέσω των διαγωνισμών νέων καλλιτεχνών, είτε μέσω συναυλιών με συμ-

μετοχή στην ορχήστρα σπουδαστών των ωδείων, είτε με την πραγματοποίηση εργαστηρίων σε μουσικά σχολεία.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η Κ.Ο.Θ. πραγματοποιεί συστηματικά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό, συναυλίες με σκοπό τη συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης για ευπαθείς ομάδες συνανθρώπων μας ή για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ πραγματοποιεί τακτικά επισκέψεις σε νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Την τελευταία δεκαετία έχει αναπτύξει μία έντονη δισκογραφική δραστηριότητα που περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS. Οι ηχογραφήσεις της Κ.Ο.Θ. έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπών διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο. Χαρακτηριστικά αναφέρονται το βραβείο ποιοτικής δισκογραφίας "Supersonic" του περιοδικού Pizzicato, τα πέντε διαπασών του περιοδικού Diapason και το βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών και Κριτικών Μουσικών.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη και τις συχνές επισκέψεις σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti

Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδοριδής
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθ. Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργ. Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Παρίρης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδοριδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης Παύλος
Μεταξάς
Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Dmitry Gudimov
Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου Ιωάννα
Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμेलίδης
Tutti

Ελένη Μπουλασική
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικόλας Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυριδής
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρτζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης Τραϊανός
Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσικας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντόνες
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάτς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Δημοσθένης Φωτιάδης

Τα καλύτερα τραγούδια, όλων των εποχών!

www.velvet968.gr

FEEL

UNIQUE

THE
LUXURY
HOTELS

MEDITERRANEAN
PALACE

GRAND HOTEL
PALACE

Επίσημοι Χορηγοί
Φιλοξενίας

MEDITERRANEAN PALACE / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
t. +30 2311 240400, med@theluxuryhotels.gr
GRAND HOTEL PALACE / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki
t. +30 2310 549000, grand@theluxuryhotels.gr

www.theluxuryhotels.gr